

1. NAAM VAN HET GENEESMIDDEL

Ultracain D-S, injectievloeistof
Ultracain D-S forte, injectievloeistof

2. KWALITATIEVE EN KWANTITATIEVE SAMENSTELLING

Ultracain D-S: 40 mg articaïnehydrochloride en 0,006 mg epinefrine (adrenaline) hydrochloride per ml. Dit komt overeen met 0,005 mg per ml epinefrine als base.

Ultracain D-S forte: 40 mg articaïnehydrochloride en 0,012 mg epinefrine (adrenaline) hydrochloride per ml. Dit komt overeen met 0,01 mg per ml epinefrine als base.

Hulpstof met bekend effect

Ultracain D-S en Ultracain D-S forte bevatten per ml 0,5 mg natriummetabisulfiet (E223) (overeenkomend met 0,34 mg SO₂).

Voor de volledige lijst van hulpstoffen, zie rubriek 6.1.

3. FARMACEUTISCHE VORM

Oplossing voor injectie.

4. KLINISCHE GEGEVENS

4.1 Therapeutische indicaties

Lokale en locoregionale anesthesie bij tandheelkundige ingrepen.

Ultracain D-S en Ultracain D-S forte zijn geïndiceerd bij volwassenen, adolescenten en kinderen ouder dan 4 jaar (of vanaf 20 kg lichaamsgewicht).

4.2 Dosering en wijze van toediening

Uitsluitend voor professioneel gebruik door artsen of tandartsen.

Dosering

Voor alle populaties moet de laagste dosis worden gebruikt die tot effectieve anesthesie leidt. De benodigde dosering moet per individu worden bepaald.

Voor een routine-ingreep is de normale dosis voor volwassen patiënten de inhoud van 1 patroon, maar het is mogelijk dat minder dan de inhoud van 1 patroon voldoende is voor effectieve anesthesie. Ter beoordeling van de tandarts zijn er mogelijk meer patronen nodig voor uitgebreide ingrepen, zonder de maximale aanbevolen dosis te overschrijden.

Voor de meeste tandheelkundige routine-ingrepen heeft het de voorkeur om Ultracain D-S te gebruiken.

Voor complexere ingrepen, zoals die waarbij goede hemostase nodig is, heeft het de voorkeur om Ultracain D-S forte te gebruiken.

Gelijktijdig gebruik van sedativa om de angst van de patiënt te verminderen:

De maximale veilige dosis van lokale anesthetica kan bij gesedeerde patiënten worden verlaagd vanwege een toegevoegd effect op de onderdrukking van het centrale zenuwstelsel (zie rubriek 4.5).

• **Volwassenen en adolescenten (12 t/m 18 jaar)**

Bij volwassenen en adolescenten is de maximale dosis articaïne 7 mg/kg met een absolute maximale dosis articaïne van 500 mg. De maximale dosis articaïne van 500 mg komt overeen met een gezonde volwassene van meer dan 70 kg lichaamsgewicht.

De tabel hieronder illustreert de aanbevolen maximumdosis:

Ultracain D-S

Lichaams-gewicht patiënt (kg)	Maximumdosis articaïnehydro-chloride (mg)	Dosis adrenaline (mg)	Totaal volume (ml) en equivalent in aantal patronen (1,7 ml)
40	280	0,035	7,0 (4,1 patronen)
50	350	0,044	8,8 (5,2 patronen)
60	420	0,053	10,5 (6,2 patronen)
70 of meer	490	0,061	12,3 (7,0 patronen)

Ultracain D-S forte

Lichaams-gewicht patiënt (kg)	Maximumdosis articaïnehydro-chloride (mg)	Dosis adrenaline (mg)	Totaal volume (ml) en equivalent in aantal patronen (1,7 ml)
40	280	0,070	7,0 (4,1 patronen)
50	350	0,088	8,8 (5,2 patronen)
60	420	0,105	10,5 (6,2 patronen)
70 of meer	490	0,123	12,3 (7,0 patronen)

• **Kinderen (4 t/m 11 jaar)**

De veiligheid van Ultracain D-S en Ultracain D-S forte bij kinderen van 4 jaar en jonger is nog niet vastgesteld. Er zijn geen gegevens beschikbaar.

De te injecteren hoeveelheid moet worden bepaald op grond van de leeftijd en het gewicht van het kind en de omvang van de operatie. De gemiddelde effectieve dosis articaïne is 2 mg/kg en 4 mg/kg voor respectievelijk eenvoudige en complexe ingrepen. De laagste dosis die tot effectieve tandheelkundige anesthesie leidt, moet worden gebruikt. Bij kinderen in de leeftijd van 4 jaar (of vanaf 20 kg lichaamsgewicht) en ouder is de maximale dosis articaïne 7 mg/kg alleen met een absolute maximale dosis van 385 mg articaïne voor een gezond kind van 55 kg lichaamsgewicht.

De tabel hieronder illustreert de maximale aanbevolen dosis:

Ultracain D-S

Lichaams-gewicht patiënt (kg)	Maximumdosis articaïnehydro-chloride (mg)	Dosis adrenaline (mg)	Totaal volume (ml) en equivalent in aantal patronen (1,7 ml)
20	140	0,018	3,5 (2,1 patronen)
30	210	0,026	5,3 (3,1 patronen)
40	280	0,035	7,0 (4,1 patronen)
55	385	0,048	9,6 (5,6 patronen)

Lichaams-gewicht patiënt (kg)	Maximumdosis articaïnehydro-chloride (mg)	Dosis adrenaline (mg)	Totaal volume (ml) en equivalent in aantal patronen (1,7 ml)
20	140	0,035	3,5 (2,1 patronen)
30	210	0,053	5,3 (3,1 patronen)
40	280	0,070	7,0 (4,1 patronen)
55	385	0,096	9,6 (5,6 patronen)

• **Speciale patiëntencategorieën**

Ouderen en patiënten met een nierfunctiestoornis:

Wegens gebrek aan klinische gegevens moet extra voorzichtigheid in acht worden genomen zodat de laagste dosis wordt toegediend die leidt tot efficiënte anesthesie bij ouderen en bij patiënten met een nierfunctiestoornis (zie rubriek 4.4 en 5.2). Bij deze patiënten kan een verhoogde plasmaconcentratie van het geneesmiddel optreden, met name na herhaald gebruik. Als er opnieuw een injectie moet worden gegeven, moet de patiënt nauwlettend worden gemonitord, om eventuele tekenen van een relatieve overdosering vast te stellen (zie rubriek 4.9).

Patiënten met een leverfunctiestoornis

Bijzondere voorzorg moet worden genomen om de laagste dosis toe te dienen die leidt tot efficiënte anesthesie bij patiënten met een leverfunctiestoornis, met name na herhaald gebruik, hoewel 90% van articaïne eerst wordt geïnactiverd door onspecifieke plasma-esterases in het weefsel en het bloed.

Patiënten met plasmacholinesterasedeficiëntie

Er kunnen verhoogde plasmaconcentraties van het middel optreden bij patiënten met cholinesterasedeficiëntie of patiënten die behandeld worden met acetylcholinesteraseremmers, omdat het product voor 90% wordt geïnactiverd door plasma-esterases, zie rubriek 4.4 en 5.2. Daarom moet de laagste dosis worden gebruikt die tot effectieve anesthesie leidt.

Wijze van toediening

Infiltratie en perineuraal gebruik in mondholte.

Lokale anesthetica moeten met voorzichtigheid worden geïnjecteerd wanneer er sprake is van ontsteking en/of infectie op de plaats van de injectie. De injectiesnelheid moet zeer traag zijn (1 ml/min).

Te nemen voorzorgen voorafgaand aan gebruik of toediening van het geneesmiddel

Dit geneesmiddel mag uitsluitend worden gebruikt door of onder toezicht van artsen of tandartsen die voldoende zijn getraind en bekend zijn met de diagnose en behandeling van systemische toxiciteit. De beschikbaarheid van geschikte reanimatieapparatuur en medicatie moet worden geverifieerd vóór toediening van regionale anesthesie met lokale anesthetica, zodat onmiddellijke behandeling van eventuele respiratoire en cardiovasculaire noodgevallen mogelijk is. De staat van bewustzijn van de patiënt moet worden gemonitord na elke injectie met een lokaal anestheticum.

Bij gebruik van Ultracain D-S en Ultracain D-S forte voor infiltratie of regionale blok-anesthesie, moet de injectie altijd langzaam en met voorafgaande aspiratie worden gegeven.

Voor instructies over hantering van het geneesmiddel voorafgaand aan de toediening, zie rubriek 6.6.

4.3 Contra-indicaties

Voor Ultracain gelden dezelfde contra-indicaties als voor alle andere lokaal anesthetica. Verdere contra-indicaties zijn:

- Intraveneuze toepassing
- Overgevoeligheid voor articaïne (of een ander lokaal anestheticum van het amide-type), voor adrenaline of voor een van de in rubriek 6.1 vermelde hulpstoffen.
- Overgevoeligheid voor sulfiet, in het bijzonder astma patiënten kunnen hierop reageren met bronchospasmen en anafylactische shock.
- Patiënten met epilepsie die niet onder controle wordt gehouden door behandeling.

In verband met de aanwezigheid van adrenaline:

- Ritmestoornissen met een snelle ventrikelfrequentie
- Anaesthesie van de extremiteiten (zoals vingers) vanwege het risico van ischemie.

4.4 Bijzondere waarschuwingen en voorzorgen bij gebruik

Voorafgaand aan het gebruik van dit geneesmiddel is het belangrijk:

- Te informeren naar de huidige behandelingen en voorgeschiedenis van de patiënt;
- Mondeling contact te houden met de patiënt
- Reanimatieapparatuur bij de hand te hebben (zie rubriek 4.9).

Bijzondere waarschuwingen

Dit geneesmiddel moet met voorzichtigheid worden gebruikt bij patiënten met de volgende aandoeningen en uitstel van tandheelkundige ingrepen moet worden overwogen als de aandoening ernstig en/of instabiel is.

Patiënten met cardiovasculaire aandoeningen

De laagste dosis die tot effectieve anesthesie leidt, moet worden gebruikt in geval van:

- Hartritme- en geleidingsstoornissen (bijv. 2e of 3e graads atrioventriculair blok, duidelijke bradycardie)
- Acuut gedecompenseerd hartfalen (acuut congestief hartfalen)
- Hypotensie
- Patiënten met paroxismale tachycardie of absolute aritmie met snelle hartslag
- Patiënten met instabiele angina pectoris of een voorgeschiedenis van recent (minder dan 6 maanden geleden) myocardinfarct
- Patiënten met recente (3 maanden) coronaire-bypassoperatie
- Patiënten die niet-cardioselectieve bètablokkers gebruiken (bijv. propranolol) (risico op hypertensieve crisis of ernstige bradycardie), (zie rubriek 4.5)
- Patiënten met ongecontroleerde hypertensie
- Gelijktijdig gebruik van tricyclische antidepressiva, aangezien deze werkzame stoffen het cardiovasculaire effect van adrenaline kunnen versterken (zie rubriek 4.5).

Dit geneesmiddel moet met voorzichtigheid worden gebruikt bij patiënten met de volgende aandoeningen:

Patiënten met epileptische aandoening:

Alle lokale anesthetica moeten zeer voorzichtig worden gebruikt, vanwege hun convulsieve werking.

Patiënten met plasmacholinesterasedeficiëntie

Een plasmacholinesterasedeficiëntie kan worden vermoed wanneer klinische tekenen van overdosering optreden bij een gebruikelijke dosering van anesthesie en wanneer een vasculaire injectie is uitgesloten. In dit geval moet voorzichtigheid worden betracht bij de volgende injectie en moet een lagere dosis worden toegediend.

Patiënten met nierziekte:

De laagste dosis die tot effectieve anesthesie leidt, moet worden gebruikt.

Patiënten met ernstige leverziekte:

Dit geneesmiddel moet met voorzichtigheid worden gebruikt vanwege de aanwezigheid van een leverziekte, hoewel 90% van articaïne eerst wordt geïnactiveerd door onspecifieke plasma-esterasen in het weefsel en het bloed.

Patiënten met myasthenia gravis, behandeld met acetylcholinesteraseremmers:

De laagste dosis die tot effectieve anesthesie leidt, moet worden gebruikt.

Patiënten met porfyrie

Ultracain mag bij patiënten met acute porfyrie uitsluitend worden gebruikt als er geen veiliger alternatief beschikbaar is. Geschikte voorzorgsmaatregelen moeten worden genomen bij alle patiënten met porfyrie, aangezien dit geneesmiddel porfyrie kan opwekken.

Patiënten met gelijktijdige behandeling met gehalogeneerde inhalatie-anesthetica

De laagste dosis van het geneesmiddel die tot effectieve anesthesie leidt, moet worden gebruikt (zie rubriek 4.5).

Patiënten die behandeld worden met trombocytenaggregatieremmers / anticoagulantia

Ultracain dient met voorzichtigheid te worden toegediend aan patiënten die trombocytenaggregatieremmers/anticoagulantia gebruiken of die lijden aan een coagulatiestoornis, vanwege het hogere risico op bloedingen. Het hogere risico op bloeding wordt meer geassocieerd met de ingreep dan met het geneesmiddel.

Oudere patiënten:

Bij oudere patiënten kan verhoogde plasmaconcentratie van het geneesmiddel optreden, met name na herhaald gebruik. Als er opnieuw een injectie moet worden gegeven, moet de patiënt nauwlettend worden gemonitord, om eventuele tekenen van een relatieve overdosering vast te stellen (zie rubriek 4.9).

Daarom moet de laagste dosis die tot effectieve anesthesie leidt, worden gebruikt.

Patiënten met diabetes mellitus

Als gevolg van het effect van adrenaline, dient dit geneesmiddel met voorzichtigheid te worden gebruikt bij patiënten met diabetes mellitus.

Patienten met ernstige angststoornis

Enige voorzichtigheid is gewenst bij patienten met ernstige angststoornis.

Voorkeur voor het gebruik van articaïne 40 mg/ml + adrenaline 5 microgram/ml oplossing voor injectie articaïne 40 mg/ml + adrenaline 10 microgram/ml oplossing voor injectie moet, indien beschikbaar, worden overwogen vanwege de lagere adrenaline-inhoud van 5 microgram/ml bij:

- Patiënten met cardiovasculaire ziekte (bijv. hartfalen, coronaire hartziekte, voorgeschiedenis van myocardinfarct, hartaritmie, hypertensie)

- Patiënten met cerebrale circulatiestoornis, voorgeschiedenis van beroerte

Aanbevolen wordt om tandheelkundige behandeling met articaïne/adrenaline na een beroerte zes maanden uit te stellen, vanwege het hogere risico op volgende beroertes.

- Patiënten met ongecontroleerde diabetes:

Dit geneesmiddel moet met voorzichtigheid worden gebruikt vanwege het hyperglykemische effect

van adrenaline.

• Patiënten met thyreotoxicose:

Dit geneesmiddel moet met voorzichtigheid worden gebruikt vanwege de aanwezigheid van adrenaline.

• Patiënten met feochromocytoom:

Dit geneesmiddel moet met voorzichtigheid worden gebruikt vanwege de aanwezigheid van adrenaline.

• Patiënten met gevoeligheid voor acuut geslotenkamerhoekglaucoom

Dit geneesmiddel moet met voorzichtigheid worden gebruikt vanwege de aanwezigheid van adrenaline.

De laagste dosis die tot effectieve anesthesie leidt, moet worden gebruikt.

Dit geneesmiddel moet veilig en effectief worden gebruikt onder de juiste omstandigheden:

Adrenaline vermindert de doorbloeding van het tandvles, en veroorzaakt daardoor mogelijk plaatselijke weefselnecrose.

Zeer zeldzame gevallen van aanhoudende of onomkeerbare zenuwbeschadiging en smaakverlies zijn gemeld na mandibulaire blokanalgesie.

De effecten van een lokaal anestheticum kunnen zwakker zijn als dit geneesmiddel in een ontstoken of geïnfecteerd gebied wordt geïnjecteerd. Injectie in ontstoken weefsel wordt afgeraden.

De dosis moet ook worden verlaagd in geval van hypoxie, hyperkaliëmie en metabole acidose.

Er is een risico op bijtrauma (lippen, wangen, slijmvliezen en tong), vooral bij kinderen; de patiënt moet op de hoogte worden gebracht dat eten en kauwgom kauwen moet worden vermeden tot het normale gevoel is hersteld.

Dit geneesmiddel bevat natriummetabisulfiet, een sulfiet dat in zeldzame gevallen overgevoelighedsreacties en bronchospasme kan veroorzaken.

Dit geneesmiddel bevat minder dan 1 mmol natrium (23 mg) per patroon, d.w.z. dat het in wezen als 'natriumvrij' wordt beschouwd.

Als er een risico op een allergische reactie bestaat, kies dan een ander anestheticum (zie rubriek 4.3).

Voorzorgsmaatregelen voor gebruik

Risico bij accidentele intravasculaire injectie

Accidentele intravasculaire injectie kan een plotselinge hogere concentratie van adrenaline en articaïne in de systemische circulatie veroorzaken. Dit kan gepaard gaan met ernstige bijwerkingen, zoals convulsies, gevolgd door depressie van het centrale zenuwstelsel en cardiorespiratoire depressie en coma, uiteindelijk overgaand in ademhalingsstilstand en circulatiestilstand. Om ervoor te zorgen dat de naald geen bloedvat aanprijkt tijdens de injectie moet daarom aspiratie worden uitgevoerd voordat het lokale anestheticum wordt geïnjecteerd. De afwezigheid van bloed in de spuit garandeert echter niet dat intravasculaire injectie is voorkomen.

Risico bij intraneurale injectie

Accidentele intraneurale injectie kan ertoe leiden dat het geneesmiddel op retrograde wijze langs de zenuw beweegt.

Om intraneurale injectie te voorkomen en zenuwletsels in verband met zenuwblokkades te vermijden,

moet de naald altijd een beetje worden teruggetrokken als de patiënt tijdens de injectie het gevoel heeft van een elektrische schok of als de injectie uitermate pijnlijk is. Als zenuwletsels ten gevolge van de naald optreden, kan het neurotoxische effect verergeren door de potentiële chemische neurotoxiciteit van articaïne en de aanwezigheid van adrenaline, omdat het de perineurale bloedtoevoer kan verstoren en lokale wash-out van articaïne kan verhinderen.

4.5 Interacties met andere geneesmiddelen en andere vormen van interactie

Interacties met articaïne

Interacties die speciale voorzorgsmaatregelen vereisen voor gebruik:

Andere lokale anesthetica

De toxiciteit van lokale anesthetica is een additieve toxiciteit.

De totale dosis van alle lokale anesthetica die worden toegediend mag niet groter zijn dan de maximale aanbevolen dosis van de gebruikte anesthetica.

Sedativa (middelen die het centrale zenuwstelsel onderdrukken, bijv. benzodiazepine, opiaten):

Als sedativa worden gebruikt voor het verminderen van de angst van de patiënt, moeten verlaagde doses van anesthetica worden gebruikt, omdat lokale anesthetica, net als sedativa, het centrale zenuwstelsel onderdrukken en in combinatie een additief effect kunnen hebben (zie rubriek 4.2).

Interacties met adrenaline

Interacties die speciale voorzorgsmaatregelen vereisen voor gebruik:

Gehalogeneerde vluchtige anesthetica (bijv. halothaan):

Verlaagde doses van dit geneesmiddel moeten worden gebruikt vanwege sensibilisatie van het hart voor de aritmogene effecten van catecholamines: risico op ernstige ventriculaire aritmie.

Overleg met de anesthesist voorafgaand aan toediening van een lokaal anestheticum tijdens algehele anesthesie wordt aanbevolen.

Postganglionaire adrenerge blokkers (bijv. guanadrel, guanethidine en rauwolfia-alkaloiden):

Er moeten verlaagde doses van dit geneesmiddel worden gebruikt onder strikt medisch toezicht, met voorzichtige aspiratie, vanwege de mogelijk toegenomen reactie op adrenerge vasoconstrictoren: risico op hypertensie en andere cardiovasculaire effecten.

Niet-selectieve bèta-adrenerge blokkers (bijv. propranolol, nadolol):

Er moeten verlaagde doses van dit geneesmiddel worden gebruikt vanwege een mogelijke stijging van de bloeddruk en een verhoogd risico op bradycardie.

(TCA's) Tricyclische antidepressiva (bijv. amitriptyline, desipramine, imipramine, nortriptyline, maprotiline en protriptyline):

De dosis en toedieningssnelheid van dit geneesmiddel moeten worden verlaagd vanwege een verhoogd risico op hypertensie.

COMT-remmers (catechol-O-methyltransferaseremmers) (bijv. entacapon, tolcapon):

Aritmieën, versnelde hartslag en variaties in bloeddruk kunnen voorkomen.

Aan patiënten die COMT-remmers gebruiken moet een verlaagde hoeveelheid adrenaline worden gegeven bij tandheelkundige anesthesie.

MAO-remmers (zowel A-selectieve (bijv. moclobemide) als niet-selectieve (bijv. fenelzine, tranylcypromine, linezolid):

Als gelijktijdig gebruik van deze middelen niet kan worden vermeden, moeten de dosis en de toedieningssnelheid van dit geneesmiddel worden verlaagd, en moet het geneesmiddel onder strikt medisch toezicht worden gebruikt vanwege een mogelijk sterker effect van adrenaline, met risico op hypertensieve crisis tot gevolg.

Geneesmiddelen die aritmieën veroorzaken (bijv. antiaritmica zoals digitalis, kinidine):

De dosis van toediening van dit geneesmiddel moet worden verlaagd vanwege het verhoogde risico op aritmie wanneer patiënten gelijktijdig adrenaline en digitalisglycosiden krijgen toegediend. Zorgvuldige aspiratie voorafgaand aan de toediening wordt aanbevolen.

Oxytocische geneesmiddelen van het ergot-type (bijv. methysergide, ergotamine, ergonovine):

Gebruik dit geneesmiddel onder strikt medisch toezicht vanwege de bijkomende of synergistische stijgingen in bloeddruk en/of ischemische reactie.

Sympathicomimetische vasopressoren (bijv. hoofdzakelijk cocaïne maar ook amfetaminen, fenylefrine, pseudo-efedrine, oxymetazoline):

Er bestaat een risico op adrenerge toxiciteit.

Als er binnen 24 uur een sympathicomimetische vasopressor is gebruikt, moet de geplande tandheelkundige behandeling worden uitgesteld.

Fenothiazines (en andere antipsychotica):

Gebruik met voorzichtigheid bij patiënten die fenothiazines gebruiken, vanwege het risico op hypotensie als gevolg van mogelijke remming van het effect van adrenaline.

4.6 Zwangerschap en borstvoeding

Zwangerschap

De resultaten van dieronderzoek met articaïne 40 mg/ml + adrenaline 10 microgram/ml, evenals met alleen articaïne, duiden niet op geen bijwerkingen op de zwangerschap, embryonale/foetale ontwikkeling, geboorte of postnatale ontwikkeling (zie rubriek 5.3).

Uit dieronderzoek is gebleken dat adrenaline in doses hoger dan de maximale aanbevolen dosis toxisch is voor de reproductie (zie rubriek 5.3).

Er is geen ervaring met het gebruik van articaïne bij zwangere vrouwen, behalve tijdens de bevalling. Adrenaline en articaïne passeren de placentabarière, maar articaïne doet dat in mindere mate dan andere lokale anesthetica. Serumconcentraties van articaïne die werden gemeten bij pasgeboren zuigelingen waren ongeveer 30% van die bij de moeders. In geval van accidentele intravasculaire toediening bij de moeder, kan adrenaline de uteriene perfusie verminderen.

Tijdens de zwangerschap mag dit geneesmiddel alleen worden gebruikt na zorgvuldige analyse van de verhouding tussen voor- en nadelen.

Omdat articaïne 40 mg/ml + adrenaline 5 microgram/ml, oplossing voor injectie minder adrenaline bevat, heeft dit indien beschikbaar, de voorkeur boven articaïne 40 mg/ml + adrenaline 10 microgram/ml.

Borstvoeding

Als gevolg van de snelle daling van de serumconcentratie en de snelle eliminatie, worden geen klinisch relevante hoeveelheden articaïne in moedermelk aangetroffen. Adrenaline wordt uitgescheiden in de moedermelk, maar heeft ook een korte halfwaardetijd.

Doorgaans is het niet nodig om het geven van borstvoeding voor kortdurend gebruik op te schorten, te beginnen vanaf 5 uur na de anesthesie.

Vruchtbaarheid

De resultaten van dieronderzoek met articaïne 40 mg/ml + adrenaline 10 microgram/ml duiden niet op een effect op de vruchtbaarheid (zie rubriek 5.3). Bij therapeutische doses zijn er naar verwachting geen bijwerkingen op de vruchtbaarheid bij mensen.

4.7 Beïnvloeding van de rijvaardigheid en het vermogen om machines te bedienen

De combinatie articaïnehydrochloride met adrenalinetartraat oplossing voor injectie kan geringe invloed hebben op de rijvaardigheid en op het vermogen om machines te bedienen. Duizeligheid (inclusief vertigo, visusstoornis en vermoeidheid) kan optreden na toediening van Ultracain (zie rubriek 4.8). Daarom moeten patiënten na de tandheelkundige ingreep de tandartspraktijk pas verlaten zodra ze weer hersteld zijn (doorgaans binnen 30 minuten).

4.8 Bijwerkingen

a) Samenvatting van het veiligheidsprofiel

Bijwerkingen na toediening van articaïne/adrenaline zijn gelijk aan de bijwerkingen die zijn waargenomen bij andere lokale amide-anesthetica/vasoconstrictoren. Deze bijwerkingen zijn over het algemeen dosisgerelateerd. Ze kunnen ook het gevolg zijn van overgevoeligheid, idiosyncrasie of verminderde tolerantie bij de patiënt. Zenuwstelselaandoeningen, lokale reactie op de injectieplaats, overgevoeligheid, hartstoornissen en vasculaire stoornissen zijn de bijwerkingen die het meest frequent voorkomen.

Ernstige bijwerkingen zijn doorgaans systemisch.

b) Samenvatting van de bijwerkingen in tabelvorm

De gemelde bijwerkingen zijn afkomstig uit spontane meldingen, klinische onderzoeken en literatuur. Frequenties zijn ingedeeld volgens deze conventie: zeer vaak ($\geq 1/10$), vaak ($\geq 1/100$, $< 1/10$), soms ($\geq 1/1.000$, $< 1/100$), zelden ($\geq 1/10.000$, $< 1/1.000$) en zeer zelden ($< 1/10.000$).

Niet bekend (kan met de beschikbare gegevens niet worden bepaald).

MedDRA systeem/orgaanklasse	Frequentie	Bijwerkingen
Infecties en parasitaire aandoeningen	Vaak	Gingivitis
Immuunsysteemaandoeningen	Zelden	Allergische ¹ , anafylactische/anafylactoïde reacties
Psychische stoornissen	Zelden	Nervositeit/angst ⁴
	Niet bekend	Euforische stemming
Zenuwstelselaandoeningen	Vaak	Neuropathie: Neuralgie (zenuwpijn) Hypo-esthesie/doof gevoel (oraal en perioraal) ⁴ Hyperesthesie Dysesthesie (oraal en perioraal), <i>inclusief</i> Dysgeusie (bijv. metaalsmaak, smaakstoornis) Ageusie Allodynie Thermohyperesthesie Hoofdpijn
	Soms	Branderig gevoel

	Zelden	Stoornis van de aangezichtszenuw ² (verlamming, paralyse en parese) Horner-syndroom (ooglidptose, enoftalmie, miöse). Somnolentie (slaperigheid) Nystagmus Tremoren Spierspasmen Tetanus Convulsies Logorroë Versnelde ademhaling
	Zeer zelden	Paresthesie ³ (persistenterende hypo-esthesie en smaakverlies) na mandibulair of inferieur alveolair zenuwblokkades
Oogaandoeningen	Zelden	Diplopie (paralyse van oculomotorische spieren) ⁴ Verminderd gezichtsversvermogen (tijdelijke blindheid) ⁴ Ptose Miöse Enoftalmie
Evenwichtsorgaan- en ooraandoeningen	Zelden	Hyperacusis Tinnitus ⁴ Duizeligheid Desoriëntatie Oorsuizen
Hartaandoeningen	Vaak	Bradycardie Tachycardie
	Zelden	Hartkloppingen Hartritmestoornissen Hartstilstand Shock Bonkend hart Acuut opzetten van de schildklier
	Niet bekend	Geleidingsstoornissen (atrioventriculair blok)
Bloedvataandoeningen	Vaak	Hypotensie (met mogelijk circulatoire collaps)
	Soms	Hypertensie
	Zelden	Opvliegers Warmtegevoel Zweten
	Niet bekend	Lokale/regionale hyperemie Vasodilatatie Vasoconstrictie
Ademhalingsstelsel-, borstkas- en mediastinumaandoeningen	Zelden	Bronchospasme/astma Dyspneu ²
	Niet bekend	Dysfonie (heesheid) ¹

Maagdarmstelselaandoeningen	Vaak	Zwelling van tong, lippen, tandvlees
	Soms	Stomatitis, glossitis Misselijkheid, braken, diarree
	Zelden	Exfoliatie/ulceratie van tandvlees/mondslimvlies
	Niet bekend	Dysfagie Zwelling van de wangen Glossodynia
Huid- en onderhuidaandoeningen	Soms	Rash (eruptie) Pruritus
	Zelden	Angio-oedeem (gezichts-/tong-/lip-/keel-/larynx-/periorbitaal oedeem) Urticaria
	Niet bekend	Erytheem Hyperhidrose
Skeletspierstelsel- en bindweefselaandoeningen	Soms	Nekpijn
	Zelden	Spiertrekkingen ⁴
	Niet bekend	Verergering van de neuromusculaire manifestaties bij Kearns-Sayre-syndroom Trismus
Algemene aandoeningen en toedieningsplaatsstoornissen	Soms	Injectieplaatspijn
	Zelden	Exfoliatie van injectieplaats/injectieplaatsnecrose Vermoeidheid, asthenie (zwakte)/koude rillingen Rond injectieplaats: zwellingen of ontstekingen Onafhankelijk van injectieplaats: roodheid-jeuk, oedeem met gevaar voor glottisoedeem met ademhalingsproblemen, rash, urticaria, angioneurotisch oedeem van het gelaat, rhinitis, jeukend bindvliesontsteking (conjunctivitis), anafylactische reacties Lokale ischemie wat kan leiden tot weefselnecrose bij accidenteel optredende intravasale injecties Beschadiging van de gezichtsenuw bij verkeerde injectietechniek; dit kan resulteren in paralyse van het gezicht.
	Niet bekend	Lokale zwelling Het heet hebben Het koud hebben

c) Beschrijving van geselecteerde bijwerkingen

¹ Allergische reacties moeten niet ten onrechte worden aangezien voor syncopale episodes (hartkloppingen door adrenaline).

² Een vertraging van 2 weken in het ontstaan van de facialisparalyse is beschreven na toediening van articaïne in combinatie met adrenaline, en de aandoening was 6 maanden later nog onveranderd.

³ Deze neurale pathologieën kunnen voorkomen met diverse symptomen van abnormale gewaarwordingen. Paresthesie kan worden gedefinieerd als spontane, abnormale, doorgaans niet-pijnlijke sensaties (bijv. branderig, prikkend of tintelend gevoel, of jeuk) lang na de verwachte duur van de anesthesie. De meeste gevallen van paresthesie die werden gemeld na tandheelkundige behandeling zijn van voorbijgaande aard en verdwijnen binnen enkele dagen, weken of maanden. Persisterende paresthesie, meestal na zenuwblokkades in de mandibula, wordt gekenmerkt door traag of onvolledig herstel of uitblijven van herstel.

⁴ Diverse bijwerkingen, zoals agitatie, angst/nervositeit, tremor, spraakstoornis, kunnen waarschuwingssignalen zijn voorafgaand aan CZS-depressie. Wanneer deze tekenen worden waargenomen, moet de patiënt worden verzocht te hyperventileren en moet de patiënt worden gemonitord (zie rubriek 4.9.).

d) Pediatrische patiënten

Het veiligheidsprofiel bij kinderen en adolescenten van 4 t/m 18 jaar was vergelijkbaar met dat bij volwassenen. Accidenteel letsel aan de weke delen werd echter vaker waargenomen, met name bij kinderen van 3 t/m 7 jaar, als gevolg van de verlengde anesthesie van de weke delen.

Melden van vermoedelijke bijwerkingen

Het is belangrijk om na toelating van het geneesmiddel vermoede ongewenste reacties te melden. Op deze wijze kan de verhouding tussen voordelen en risico's van het geneesmiddel voortdurend worden gevolgd. Beroepsbeoefenaren in de gezondheidszorg wordt verzocht alle vermoedelijke bijwerkingen te melden bij het Nederlands Bijwerkingen Centrum Lareb via de website: www.lareb.nl.

4.9 Overdosering

Soorten overdosering

De term 'overdosering van lokale anesthetica' wordt in de breedste zin vaak gebruikt om een beschrijving te geven van:

- absolute overdosering,
- relatieve overdosering zoals:
 - onbedoelde injectie in een bloedvat of
 - abnormaal snelle absorptie in de systemische circulatie of
 - vertraagde metabolisering en eliminatie van een geneesmiddel.

In geval van relatieve overdosering, krijgen patiënten doorgaans symptomen binnen de eerste minuten. In geval van absolute overdosering treden later na de injectie tekenen van toxiciteit op, afhankelijk van de injectieplaats.

Symptomen

Als gevolg van een overdosering (absoluut of relatief), kunnen, omdat opgewondenheid voorbijgaand of afwezig kan zijn, de eerste manifestaties sufheid zijn die overgaat in bewusteloosheid en ademstilstand.

Ten gevolge van articaïne:

De symptomen zijn dosisafhankelijk en worden steeds ernstiger op het gebied van neurologische manifestaties (presyncope, syncope, hoofdpijn, rusteloosheid, agitatie, verwarde toestand, desoriëntatie, duizeligheid (lichtheid in het hoofd), tremor, stupor, diepe depressie van het CZS, bewustzijnsverlies, coma, convulsie (inclusief tonisch-clonische aanval), spraakstoornis (bijv. dysartrie, logorroe), vertigo, evenwichtsstoornis (disequilibrium)), oogmanifestaties (mydriasis, gezichtsvermogen wazig, accommodatieafwijking), gevolgd door vasculaire (pallor (lokaal, regionaal,

algemeen)), respiratoire (apneu (ademstilstand), bradypneu, tachypneu, geeuwen, ademhalingsdepressie) en ten slotte cardiale (hartstilstand, myocarddepressie) toxiciteit. Acidose verergert het toxische effect van lokale anestetica.

Ten gevolge van adrenaline:

De symptomen zijn dosisafhankelijk en worden steeds ernstiger op het gebied van neurologische manifestaties (rusteloosheid, agitatie, presyncope, syncope) gevolgd door vasculaire (pallor (lokaal, regionaal, algemeen)), respiratoire (apneu (ademstilstand), bradypneu, tachypneu, ademhalingsdepressie) en ten slotte cardiale (hartstilstand, myocarddepressie) toxiciteit.

Behandeling bij overdosering

De beschikbaarheid van reanimatieapparatuur en medicatie moet worden geverifieerd vóór toediening van regionale anesthesie met lokale anestetica, zodat onmiddellijke behandeling van eventuele respiratoire en cardiovasculaire noodgevallen mogelijk is.

Vanwege de ernst van de symptomen van overdosering moeten artsen/tandartsen protocollen doorvoeren die zijn ingesteld op de noodzaak om de luchtwegen tijds vrij te maken en ondersteunende beademing toe te passen.

De bewustzijnstoestand van de patiënt moet worden gemonitord na elke injectie met een lokaal anestheticum.

Bij tekenen van acute systemische toxiciteit moet injectie van het lokale anestheticum meteen worden gestopt. Verander de positie van de patiënt zo nodig in een liggende positie.

Symptomen gerelateerd aan het CZS (convulsies, CZS-depressie) moeten onmiddellijk worden behandeld met gepaste ondersteuning van de luchtwegen/ademhaling en de toediening van anticonvulsiva.

Optimale ondersteuning met toediening van zuurstof en beademing, ondersteuning van de bloedsomloop alsook behandeling van acidose kunnen een hartstilstand voorkomen.

Indien cardiovasculaire depressie optreedt (hypotensie, bradycardie), moet geschikte behandeling met intraveneuze vloeistoffen, vasopressoren en/of inotrope middelen worden overwogen. Kinderen moeten doses krijgen die overeenstemmen met hun leeftijd en gewicht.

Als zich een hartstilstand voordoet, dient onmiddellijk reanimatie te worden gestart.

5. FARMACOLOGISCHE EIGENSCHAPPEN

5.1 Farmacodynamische eigenschappen

Farmacotherapeutische categorie: lokale anestetica, amides. ATC-code: N01BB58

Ultracain is een lokaal anaestheticum voor intra-orale infiltratie- en geleidingsanaesthesie.

De werking berust op een verminderde permeabiliteit voor natrium-ionen van de membraan van de zenuwcel. Als gevolg hiervan wordt de depolarisatie-snelheid verlaagd en de excitatiedrempel verhoogd, met als resultaat een reversibele plaatselijke gevoelloosheid.

5.2 Farmacokinetische eigenschappen

De werking van Ultracain D-S en D-S forte treedt snel in, met een latentietijd van 1 - 3 minuten.

De werking van Ultracain D-S duurt minimaal 45 minuten en de werking van Ultracain D-S forte duurt op zijn minst 75 minuten.

Ultracain heeft een korte halfwaardetijd van ongeveer 25 minuten en een lage lipid-oplosbaarheid (17%).

Articaïne wordt, in concentraties van 5 µg/ml en lager, voor meer dan 95% aan serum-eiwit gebonden. De belangrijkste metabooliet van articaïne is het articaïnezuur, dat inactief is.

5.3 Gegevens uit het preklinisch veiligheidsonderzoek

Preklinische gegevens duiden niet op een speciaal risico voor mensen bij therapeutische doses. Deze gegevens zijn afkomstig van conventioneel onderzoek op het gebied van veiligheidsfarmacologie, chronische toxiciteit, genotoxiciteit en reproductietoxiciteit.

Bij suprathérapeutische doses heeft articaïne cardiodepressieve eigenschappen en kan het vasodilatatoire effecten hebben.

Adrenaline vertoont sympathicomimetische effecten.

Subcutane injecties van articaïne in combinatie met adrenaline leidde tot bijwerkingen vanaf 50 mg/kg/dag bij ratten en 80 mg/kg/dag bij honden na 4 weken van dagelijks herhaalde toedieningen. Deze bevindingen hebben echter weinig relevantie voor het klinisch gebruik ervan als acute toediening.

In onderzoek naar embryotoxiciteit met articaïne werden geen toename in het foetale sterftcijfer of foetale misvormingen waargenomen bij dagelijkse i.v. doses van maximaal 20 mg/kg bij ratten en 12,5 mg/kg bij konijnen.

Teratogeniciteit werd waargenomen bij dieren die behandeld waren met adrenaline alleen na blootstelling die geacht wordt zo veel hoger te liggen dan het maximale niveau waaraan de mens wordt blootgesteld, dat deze niet relevant zijn voor klinische doeleinden.

Onderzoek naar reproductietoxiciteit, uitgevoerd met articaïne 40 mg/ml + adrenaline 10 microgram/ml, toegediend via de subcutane route in doses tot 80 mg/kg/dag, liet geen bijwerkingen zien op de vruchtbaarheid, embryonale/foetale ontwikkeling, of pre- en postnatale ontwikkeling.

Er werd geen genotoxisch effect waargenomen tijdens in-vitro- en in-vivo-onderzoeken die werden uitgevoerd met articaïne alleen of in een in-vivo-onderzoek dat werd uitgevoerd met articaïne in combinatie met adrenaline.

In-vitro- en in-vivo-onderzoeken naar genotoxiciteit met adrenaline leidden tot tegenstrijdige bevindingen.

6 FARMACEUTISCHE GEGEVENS

6.1 Lijst van hulpstoffen

Natriummetabisulfiet (E223), natriumchloride en water voor injectie.

6.2 Gevallen van onverenigbaarheid

Niet van toepassing.

6.3 Houdbaarheid

2 ½ jaar.

6.4 Speciale voorzorgsmaatregelen bij bewaren

Bewaren beneden 25°C. Bewaren in de oorspronkelijke verpakking ter bescherming tegen licht.

6.5 Aard en inhoud van de verpakking

Ultracain D-S en Ultracain D-S forte: 100 glazen patronen van 1,7 ml met butylrubber stopper.

6.6 Speciale voorzorgsmaatregelen voor het verwijderen en andere instructies

Ter voorkoming van breuk dienen de patronen bij voorkeur te worden gebruikt in de daarvoor bestemde injectiespuit (Uniject[®]K resp. Ultraject[®]). Beschadigde patronen mogen niet worden gebruikt.

Alle ongebruikte producten en afvalmaterialen dienen te worden vernietigd overeenkomstig lokale voorschriften.

7 HOUDER VAN DE VERGUNNING VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN

SEPTODONT NV-SA
Grondwetlaan 87,
B-1083 Brussel, België

8 NUMMER(S) VAN DE VERGUNNING VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN

Ultracain D-S is in het register ingeschreven onder RVG 08182.
Ultracain D-S forte is in het register ingeschreven onder RVG 08183.

9. DATUM VAN EERSTE VERLENING VAN DE VERGUNNING/HERNIEUWING VAN DE VERGUNNING

Datum van eerste verlening van de vergunning: 13 oktober 1976

Datum van laatste hernieuwing Ultracain D-S forte: 8 juli 2016

Datum van laatste hernieuwing Ultracain D-S: 13 oktober 2016

10. DATUM VAN HERZIENING VAN DE TEKST

Laatste gedeeltelijke wijziging betreft rubriek 4.1, 4.2 en 7: 24 maart 2022